

ใบความรู้ที่ ๙ เรื่อง ขอบคุณเป็น ขอโทษได้
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง ไพเราะ เสนาะเสียง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ขอบคุณเป็น ขอโทษได้
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

เมื่อได้รับการช่วยเหลือ ความเอื้อเฟื้อจากผู้ใดก็ตาม ผู้มีมารยาทดีงามต้องไม่ลืมกล่าวคำ **ขอบใจ ขอบคุณ ขอบพระคุณ** เพื่อแสดงถึงความรู้คุณของผู้นั้น

ตัวอย่างที่ ๑

ต๋อง : “ฉันท่านั่งส้อมมาสิจ๊ะ สนุกจังเลยขอบใจมากนะเตย”

ตี๋ว : “ไม่เป็นไรจ๊ะ ดีใจที่ต้องขอบนะ”

ตัวอย่างที่ ๒

ลูจ : “ลูจมีต้นไม้สวย ๆ เป็นรางวัลให้เด็กดีผู้ขยันเรียน ก๊องขอบไหม”

ป๋อง : (ก้มศีรษะลงไหว้) “ขอบพระคุณครับคุณลูจ ผมขอบมากเลยครับ มันงอกงามดีจัง ผมจะดูแลอย่างดีให้ต้นมันสูงใหญ่เลยครับ”

ข้อสังเกต การใช้คำขอบคุณ ต้องใช้ให้เหมาะสมกับบุคคล ดังนี้

ขอบใจ ใช้กับผู้ที่มีอายุน้อยกว่า

ขอบคุณ ใช้กับผู้ที่มีอายุมากกว่า หรือ ระดับเดียวกัน

ขอบพระคุณ ใช้กับผู้ที่มีอายุมากกว่าและผู้เคารพนับถือ

กราบขอบพระคุณ ใช้กับผู้ที่มีพระคุณต่อผู้พูดมาก ๆ เช่น พ่อแม่

ปู่ ย่า ตา ยาย ครู อาจารย์ เป็นต้น

๓. เมื่อทำผิดพลาดจนทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนผู้มีมารยาทดีงามต้องไม่ลืมกล่าวคำ **ขอโทษ** ทันทีอย่างรู้สำนึกผิด